

יהושע פרק ב'

א. "חרש":
הראשונים.
בשקט כדי שלא יכשלו כהמרגלים

ב. "לחפור את הארץ":
באו בלילה שכוונתם לרגל
לרגל - מלך יריחו הבין מזה שהם
את הארץ ולא לבקר.

ד. "ותקח":
המלך כאשר נודע לה
הצפינה אותם לפני שבאו שליחי
שהמלך יודע.

"ותצפנו":
ימלט השני וגם היא תוכל
כל אחד לחוד שאם ימצא האחד
לומר שלא ידעה שהשני נשאר כאן.

ה. "ויהי השער לסגור":
השער.
כאשר הגיע השעה לסגור את

"בחשך":
שהם מרגלים.
כשהחשיך היום - בלי אבוקה סימן
היום ולא מזמן יצאו.

ו. "ותטמנם":
שמא יבקשו אותם שנית
הוסיפה להטמין יותר טוב מחשש
"בפשתי העץ":
"הערכות לה":
בעצי פשתים.
המסודרות לה.

ז. "מעברות":
"והשער סגרו":
גשרים על הנהר.
שליחי המלך סגרו את השער
שהמרגלים לא יוכלו לצאת באם

הם נמצאים עדיין בפנים.

פחדכם.
נמסו.

ט. "אימתכם":
"נמוגו":

הכיתם

י. "החרמתם":

יא. "ולא קמה עוד רוח": גבורה באיש להלחם עמכם

יב. "עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם אתם עם בית אבי חסד":
לאחר שעשיתה עמהם לא בקשה על

עצמה שידעה שהם לא

יהיו כפויי טובה אלא בקשה על

הוריה.

סימן

"אות":

יד. "נפשנו תחתכם למות": כלומר אנחנו נשבעים בחיינו
כי אם תתגלה האות הרבה יעשו כך
"את דברנו":

טו. "ותורדם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה": והחלון
לחוץ החומה

לכו אל ההר שממערב ליריחו
פן יפגשו אתכם

טז. "ההרה לכו":

"פן יפגעו בכם":

יום שרודפים ויום שחוזרים ובלילה

"שלשת ימים":

השלישי לכו

כאשר הגיעו בני ליריחו

כא. "ותקשור":